

Putinova a Lavrova „taoistická trpělivost“ se chýlí ke konci. Nyní dva možné scénáře

 zvedavec.news/komentare/2024/09/10230-putinova-a-lavrova-taoisticka-trpelivost-se-chyli-ke-konci-nyni-dva-mozne-scenare.htm

Pepe Escobar

23.9.2024 Komentáře Témata: USA, NATO, Ukrajina, Třetí světová válka 1355 slov

Nejdřív jsme měli akci: Prezident Putin – chladný, klidný, rozvážený – varuje, že jakýkoli útok na Rusko raketami dlouhého doletu NATO bude válečným aktem.

Pak jsme měli reakci: Krysy z NATO spěchají zpět do kanálu – ve spěchu. Prozatím.

To vše bylo přímým důsledkem debaklu v Kursku. Zoufalý hazard. Ale stav věcí v zástupné válce na Ukrajině byl pro NATO zoufalý. Dokud se neukázalo, že je to všechno v podstatě nenapravitelné.

Takže zbývají dvě možnosti.

Bezpodmínečná kapitulace Ukrajiny za podmínek Ruska, což se rovná úplnému ponížení NATO.

Nebo eskalace do *totální války* (kurzíva moje) s Ruskem.

Zdá se, že vládnoucí vrstvy USA – ale nikoliv Velké Británie – zaregistrovaly podstatu Putinova poselství: pokud bude NATO ve válce s Ruskem, „*pak s ohledem na změnu podstaty konfliktu přijmeme odpovídající rozhodnutí v reakci na hrozby, které nám budou hrozit*“.

Náměstek ministra zahraničí Sergej Rjabkov byl zlověstně přesnější: „*Rozhodnutí bylo přijato, carte blanche a všechny odpustky byly (Kyjevu) uděleny, takže jsme (Rusko) připraveni na všechno. A budeme reagovat způsobem, který nebude hezký.*“

NATO de facto JE ve válce s Ruskem

Pro všechny praktické účely je NATO s Ruskem již ve válce: nepřetržité průzkumné lety, vysoce přesné údery na letiště na Krymu, nucení Černomořské flotily k přemístění ze Sevastopolu, to jsou jen některé případy. S „povolením“ udeřit až 500 km hluboko do Ruska a se seznamem několika cílů, které již Kyjev předložil ke „schválení“, Putin jasně řekl, co je zřejmé.

Rusko vede existenční válku o přežití vlasti – což dělalo opakovaně po staletí.

SSSR utrpěl 27 milionů ztrát a vyšel z druhé světové války silnější než kdykoli předtím. Tato demonstrace síly vůle sama o sobě děsí kolektivní Západ k smrti.

Ministr zahraničí Sergej Lavrov – jehož taoistická trpělivost se zdá být u konce – si *Velký obraz* trochu přibarvil, přičemž čerpal z anglické literatury:

„George Orwell měl bohatou představivost a historickou předvídavost. Ale ani on si nedokázal představit, jak bude vypadat totalitní stát. Popsal některé jeho obrysy, ale nedokázal proniknout do hloubky totality, kterou dnes vidíme v rámci 'řádu založeného na pravidlech'. K tomu nemám co dodat. Současní vůdci ve Washingtonu, kteří potlačují jakýkoli nesouhlas, ho „překonali“. Je to totalitarismus ve své nejčistší podobě.“

Lavrov uzavřel, že KoZa „je historicky odsouzen k zániku“. Přesto ve skutečnosti nemají odvahu vyprovokovat třetí světovou válku.

Tradiční zbabělci se mohou uchýlit pouze k válce teroru.

Zde je několik příkladů. SVR – ruská zahraniční rozvědka – odhalila kyjevské spiknutí s cílem zinscenovat ruský raketový útok na nemocnici nebo mateřskou školu na území kontrolovaném Kyjevem.

K cílům patří pozvednout – zhroucenou – morálku AFU; ospravedlnit úplné zrušení jakýchkoli omezení hloubkových raketových úderů uvnitř Ruské federace; a získat podporu globálního Jihu – který v drtivé většině chápe, co Rusko na Ukrajině dělá.

Souběžně s tím, pokud by tato masivní akce pod falešnou vlajkou zafungovala, by ji Hegemon využil ke „zvýšení tlaku“ (Jak? Křikem z plných plic?) na Írán a KLDŘ, jejichž rakety by pravděpodobně byly pachateli krveprolití.

Jakkoli se to zdá na úrovni maximálního Stupidistánu přitažené za vlasy, vzhledem k hluboké demenci sahající od Washingtonu a Londýna až po Kyjev to zůstává možné, protože NATOstán si v této válce de facto ponechává strategickou iniciativu. Rusko ze své strany zůstává pasivní. Je to NATO, kdo vybírá způsob, místo a čas svých klíčových, výběrových úderů.

Dalším klasickým příkladem války proti teroru je džihádistické uskupení a odnož al-Káidy Haját Tahrír aš-Šám v Sýrii, které dostává od Kyjeva 75 bezpilotních letounů výměnou za slib, že do Donbasu vyšle dávku zkušených bojovníků z postsovětského prostoru.

Na teroristické frontě nic nového: Jak informoval syrský list Al-Watan, ukrajinský špion Kirill Budanov – na Západě oslavovaný jako jakýsi ukrajinský James Bond – je stále v úzkém kontaktu s džihádisty v Idlibu.

Příprava na remix operace Barbarossa

Souběžně s tím jsme tu měli náměstka amerického ministra zahraničí Kurta Campbella – rusofoba/sinofoba, který během první Obamovy administrativy vymyslel „otočku k Číně“ -, který informoval vysoké byrokraty EU a NATO o vojenské spolupráci nové osy zla, zkonstruované Impériem: Rusko-Čína-Írán.

Campbell se zaměřil především na to, že Moskva pomáhá Pekingu s pokročilým know-how v oblasti ponorek, raket a stealth technologie výměnou za čínské dodávky.

Je zřejmé, že partička zombie, která nedokáže přijít ani na to, jak olíznout zmrzlinu, si není vědoma provázané vojenské spolupráce strategického partnerství Rusko-Čína-Írán.

Partička slepá jako tisíc netopýrů si vykládá, že Rusko sdílí své dosud přísně střežené vojenské know-how s Čínou jako „známku rostoucí bezohlednosti“.

Skutečně znepokojivý příběh, který se skrývá za touto směsicí neznalosti a paniky, spočívá v tom, že nic nepochází od zombie, která si neumí ani líznout zmrzliny. Je to „Bidenova partička“, která ve skutečnosti usilovně pracuje na předurčení trajektorie zástupné války na Ukrajině po lednu 2025 – bez ohledu na to, kdo bude zvolen do Bílého domu.

Válka proti terorismu by měla být celkovým paradigmatem – zatímco přípravy na skutečnou válku proti Rusku pokračují, přičemž horizont je podle interních úvah NATO stanoven na rok 2030. Tehdy se domnívají, že budou na vrcholu sil, aby mohli prosazovat zremixovanou verzi operace Barbarossa z roku 1941.

To vyžaduje bezmeznou taoistickou trpělivost – sdílenou Putinem, Lavrovem a Patruševem – spolu s faktem, že Putin hraje japonské go, mnohem více než šachy, a je ohromný taktik.

Tito klauni svou vrozenou neschopností nevidí, že Putin neblafuje. Pokud nezbude jiná možnost, Rusko *přikročí* (kurzíva moje) k jadernému útoku. Za současného stavu jsou Putin a Rada bezpečnosti – nehledě na Medveděvovu podnětnou rétoriku – hluboko v těžkém úkolu absorbovat úder za úderem, aby zabránili Armagedonu.

Putin čte dementní příručku NATOstánu, jako by to byla knížka pohádek pro děti (ve skutečnosti je). V osudný okamžik, který bude pro Rusko maximálně výhodný v celém spektru, Putin nařídí například nezbytnou dekapitaci kyjevského hada.

Nepřetržitá a bouřlivá debata o použití jaderných zbraní Ruskem se v podstatě odvíjí od toho, do jaké míry bude Kreml považovat raketový útok NATO za existenční hrozbu.

Neokonzervativci a zio-konzervativci, stejně jako vazalové NATO si mohou – teoreticky – přát jadernou válku, protože by ve svém důsledku vyvolala masivní depopulaci. Nikdy bychom neměli zapomínat, že gang WEF/Davos chce a hlásá snížení lidské populace na celém světě na humánních 85 %. Jedinou cestou k tomu je samozřejmě jaderná válka.

Skutečnost je však mnohem prozaičtější. Zbabělí neokonzervativci a zio-konzervativci – zrcadlíci příklad talmudských genocid v Tel Avivu – chtějí hrozbu jaderné války v nejlepším případě využít k zastrašování zejména strategického partnerství Ruska a Číny.

Naproti tomu Putin, Si a vybraní vůdci globální většiny, jako je malajský Anwar, nadále projevují inteligenci, čestnost, trpělivost, prozíravost a lidskost. Kolektivnímu Západu a jeho děsivě průměrným politickým a bankéřským elitám jde vždy o peníze a zisky. No, a to se možná také 22. října v Kazani na summitu BRICS – kdy by měly být oznámeny zásadní kroky k budování postunilaterálního světa – dramaticky změní.

O čem se v Moskvě bude mluvit

V Moskvě zuří napříč politickým spektrem diskuse o tom, jak ukončit zástupnou válku na Ukrajině.

Putinova taoistická trpělivost je silně kritizována – ne nutně informovanými pozorovateli se znalostí tvrdé geopolitiky zevnitř. Nechápu, že Washington nikdy nepřijme klíčové ruské požadavky. Současně, pokud jde o úplnou denacifikaci Ukrajiny, Moskva se nakonec nespokojí s pouhým „přátelským“ režimem v Kyjevě.

Zdá se, že panuje shoda na tom, že kolektivní Západ v žádném případě neuzná ruskou svrchovanost nad Krymem, stejně jako nad vším, co bylo dobyté na bojištích Novorosie.

Nakonec je hlavním důkazem to, že o všech nuancích ruského vyjednávacího plánu bude rozhodovat Putin. A ten se neustále mění. To, co navrhoval – docela velkoryse – v předvečer onoho ubohého mírového summitu ve Švýcarsku v červnu, už po Kursku není na stole.

Vše opět závisí na tom, co se stane na bojištích. Pokud – spíše až – se ukrajinská fronta zhroutlí, bude platit běžící vtip kolem Moskvy: „Petr [Veliký] a Kateřina [Veliká] čekají“. No, už nebudou čekat, protože to byli Velikáni, kterým se stalo, že de facto začlenili dnešní východní a jižní Ukrajinu do Ruska.

A to zpečetí kosmické ponížení NATO. Proto trvá plán B: žádná třetí světová válka, ale neutuchající válka teroru.

This ain't no WWII: this is a War OF Terror vyšel 18.9.2024 na Strategic Culture. Překlad v ceně 566 Kč Zvědavec.

Známka 1.2 (hodnotilo 82)

Oznámujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

7 příspěvků
(7 nových)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF